

NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA**C év**

1– 4 oldal

Olv.: Ter 15,5-12.17-18 – Fil 3,17-4,1 – Lk 9,28b-36

Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Örülök, hogy a Testvérek elfogadták ezen a mai reggelen is az Isten hívását. Eljöttek, mert nagyon-nagy esemény történik velünk minden vasárnap. Isten maga mellé vesz bennünket és föl akar emelni. Isten azt akarja, hogy jobban lássuk életünk történéseit.

Az embernek más a perspektívája, ha fölülről néz!

Kérjük Isten segítségét, hogy tudjuk vállalni ezt az Istenre figyelést és az ő hűségét követőiként mindent más szempontból értékeljünk és értelmezzünk emberi életünkben:

Isten szemszögéből!***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Jézus meghív bennünket minden vasárnap és tanít, segít abban, hogy helyesen lássuk a világ dolgait, életünk történéseit, eseményeit azért, hogy *lelki emberekké váljunk*. Más szemszögből nézzük mindezt, mint azok, akik hitetlenek, akiknek nincs Istenük. Ezt az evangéliumi részletet annyiszor hallottuk már, annyiféleképpen értelmeztem már én is, ma nem ezt teszem. Megpróbálom a legmélyét keresni, hogy az igazi üzenet jusson el hozzánk, ami a lelkünkre hivatkozik!

Az igehirdetések általában a mindennapi gondjainkkal, ügyeinkkel foglalkoznak és Isten segítségét kérik, hogy mindezeket el tudjuk szenvedni, viselni, vagy meg tudjuk oldani a problémákat. A mai evangélium nagyon fontos üzenete, ami a lelkünkre hivatkozik:

Valamiképpen jussunk el oda, hogy lelki emberekként éljünk!

Az ember a lelke felől él! A külső történések hatással vannak ránk, de az ember minden kérdését valójában a lelkére hivatkozva kezeli, gondoza, boncolgatja.

Isten szemszögéből nézzük a világot, az életet!

Próbáljuk tudatosítani magunkban, hogy kettős állampolgárok vagyunk. Mi emberek, - nemcsak a hívők – a világiak is vagyunk, a mennyiek is vagyunk. E világiak is vagyunk és mennyiek is vagyunk. Ennek a világnak és a mi emberi életünknek van égi, mennyi perspektívája. Pál apostol üzenetéből hallottuk, hogy a mi hazánk a mennyben van, anyaországunk a menny. Mit jelent ehhez az országhoz tartozni?

Jézus személyiségét az Istenfűsága felől lehet csak megérteni! A mai vasárnapon Jézus egy titokba, a szenvedés és a halál titkába avat be bennünket, a szenvedésnek és a halálnak ad értelmet! Ezt csak isteni szempontból lehet helyesen értelmezni és ez meghatározza e világi állampolgárságunkat!

Jézus fölviszi az apostolokat egy magas hegyre. Más a perspektíva fölülről. Az ember mást lát, másra figyel onnan a magasról. Ez a nagyböjti idő ezt jelenti, Isten föl akar emelni bennünket, hogy az ő segítségével világítsuk át az életünket!

A böjti idő erre való,
 hogy átvilágítsuk a gondolkodásunkat.
 Keressük annak értelmét.
 Keressük életünk törekvéseit, céljait,
 legfőképpen azt,
 hogy milyen szempontok alapján döntünk!

*A válasz: Isten szemszögéből nézzük a világot, az életet,
 a magunk életét és egymás életét!*

A szenvedés az életet szolgálja!

Jézus elsősorban ezt a misztériumot akarja velünk megértetni: Mit jelent, hogy Isten szándéka az volt, hogy szenvedésével és halálával váltson meg bennünket? A szenvedés! Nagyon nehéz nekünk embereknek, nem értjük! A halált még kevésbé értjük!

*A mai evangélium segít abban, hogy helyesen értelmezzük,
 értsük meg a szenvedés értelmét!*

Ez az, amivel legnehezebben tudunk valamit is kezdeni. Péter is, amikor Jézus arról szól, hogy föl kell menni Jeruzsálembe, ott szenvedni fog és meghal értünk, akkor Péter nem érti mi az, hogy meghalni másért? Jézus így szól: távozz, emberi módon gondolkodsz! Megkérdőjelezni azt, hogy meghalni másért, szenvedni másért? Emberi módon gondolkodsz. Távozz!

A mai történet egy másik szempontból világítja meg ezt a kérdést. Ott van Péter, Jakab és János. Jézus lelke ragyog, sugároz és szenvedéséről beszélget a prófétákkal. Minő érdekes, ebben a szituációban Péter: Jó nekünk itt lenni!

*Ezt az evangéliumi történetet csak akkor értjük meg,
 ha el tudjuk fogadni, hogy Isten mindezt másképpen látja, mint mi!*
A szenvedés az életet szolgálja!
Valójában ez az üzenet!

Csak annak az életét vesszük komolyan,
 akiért képesek vagyunk áldozatot hozni!
 Csak az az ember számít nekünk,
 akiért tudunk szenvedni!
 Gondoljunk a nagy-nagy fogadkozásainkra,
 ilyeneket is tudunk mondani:
 meg is tudnék halni érte.

A szenvedés ezt az igazságot fejezi ki. Lelkünk életét akarja megmutatni, a lelki vonatkozásokra figyelmeztet bennünket. Jézus azt akarja, hogy a mindennapi gondjainkat, e világi érdekeinket világítsuk át ebből a szemszögéből.

Akkor rádöbbenünk, hogy
nem az anyagi javak vonzásában,
nem az e világi érdekek mindennapjaiban lehet élni,
hanem csak a másik ember áldozatkészségéből,
a másik ember értünk hozott áldozataiból,
mert valójában ez életünk értékrendje!

Amikor Isten

***Jézus szenvedésével és halálával akarja az ember problémáját megoldani,
akar választ adni nekünk, embereknek,
akkor ebben akar segíteni,
hogy ezt a lelki szempontot sokkal, de sokkal jobban tudatosítsuk!***

Az anyagi javak fontosak, de azokkal legfeljebb e világi gondjainkon, problémáinkon tudunk segíteni. Lehetnek az embernek különböző lehetőségei ebben az életben, azok segíthetnek és egymáson is tudunk segíteni, ha jól fogjuk fel ezt a lehetőséget.

***Valójában mindegyikünknek arra van szüksége,
hogy az a másik ember a lelki értékek felől tartozzon össze velünk!
Vagy ezek tartanak bennünket össze, vagy nincs értelme az életnek!***

A mai vasárnap ezt az üzenetet hordozza!
Péter nem értette a szenvedést, nem tudta elfogadni.
Mi emberek nem tudunk ezzel mit kezdeni.
Viszont ez a készség teremti meg azt a lehetőséget,
hogy élni tudjunk, emberi életet tudjunk élni,
vagyis lelkit, mert ez lelki feladat!

Ahogy Jézust Istenfiúsága, Istenembersége határozza meg,
vagyis az Isten szándékának, az Isten tervének megvalósítása,
úgy a mi esetünkben is
ez az érték határoz meg mindent emberi kapcsolatainkban.
Kérjük Isten megvilágosító kegyelmét,
hogy oda tudjunk figyelni Jézusra,
aki minket, az élet értelmét kereső embereket szólít meg
és a közelében át akar alakítani bennünket, hogy

lelki szempontok szerint tervezzük a mindennapjainkat, emberi kapcsolatainkat!

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Fogadjuk az Isten áldását. Múlt vasárnap arról elméltünk, hogy a kísértés valójában arról szól: Hogyan is állunk a szeretettel? A mai vasárnap arról szól:

***Hogyan is állunk az áldozatkészséggel?
Hogyan is állunk a szenvedéssel?***

Mennyire vagyunk készek mindezeket elszenvedni egymásért, mert csak így van értelme! Szenvedni lehet, szenved is az ember, csak önmagában ennek semmi értelme nincs. Az ember így csak áldozat lesz.

***Ha szeretetünk kifejeződése ez,
ha az egymással való összetartozásunkat erősíti,
akkor az életet szolgálja!***

A kereszténységünk Európában a miatt veszíti el erejét, mert az áldozatkészség, a szenvedés vállalása jó ügyekért, Isten ügyéért, lelki értékekért mintha megfogyatkozott volna, vagy talán nincs is. Így nem lehet fenntartani értékeket, így nem lehet fenntartani emberi életet. Így lehet vitatkozni, lehet veszekedni, lehet nagy igazságokat mondani, hogy egymásért felelősek vagyunk. Ha egymásért nem tudunk áldozatot hozni, az egész üres szó. Baj van az egész kultúránkkal. A kultúra mindig összefügg a kultusszal. A kultúra mindig összefügg az Istennel való kapcsolatunkkal. A kettő egymás nélkül nem létezik.

***Nagyon kérjük Isten segítségét, hogy az áldás, amit közvetítek,
Isten erejét ajándékozza nekünk!***

+ Á L D Á S +